

מסכת מקואות

פרק ו משנה א

כָּל הַמַּעֲרָב לַמַּקְוֶה, כַּמַּקְוֶה. חוּרֵי הַמַּעֲרָה וְסֻדְקֵי הַמַּעֲרָה,
מִטְבִּיל בָּהֶם כָּמָה שָׁהִים. עֲקַת הַמַּעֲרָה, אֵין מִטְבִּילִין בָּהּ אֶלָּא
אִם כֵּן הִיְתָה נְקוּבָה כְּשִׁפּוּפָרֶת הַנּוֹד. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִימָתִי,
בְּזֶמַן שֶׁהִיא מַעֲמֶדֶת עֲצָמָה. אֲבָל אִם אֵינָה מַעֲמֶדֶת עֲצָמָה,
מִטְבִּילִין בָּהּ כָּמָה שָׁהִיא: